

PRETTY WOMAN & FREGA

THE WALL STREET SAGA

FERDINANDO FREGA

PRETTY WOMAN, FREGA ÉS A WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 15

A Wall Street-saga

Vannak filmek, amelyek klasszikussá válnak. Mások tükörré.

A Pretty Woman mindkettő lett.

Emberek milliói nézték meg, és egy szerelmi történetet láttak benne.

Én újra megnéztem, és valami mást láttam.

Egy filmet láttam a magányról, gazdagságnak álcázva.

Egy filmet az álmodozóknak, főleg azoknak, akik sosem jutottak el oda, ahová akartak, és a valóság helyett a fantáziában találtak menedéket.

Az évek során megtanultam, hogy a filmek sosem a cselekményben árulják el a titkaikat. Az érdekes részek a részletekben rejtőznek.

Edward Lewis a pénzvilág titánja.

Meg tud venni cégeket.

Meg tud venni szállodákat.

Meg tudja venni egy épület egész emeletét anélkül, hogy az árra nézne.

Mégsem talál egy nőt.

Ezért végül egy hollywoodi utcán ismerkedik meg eggyel.

Nem azért, mert szexet keres.

Hanem mert kapcsolatokat keres.

Az irónia szinte fájdalmas.

Minél gazdagabb lesz, annál távolabbinak tűnik az egyetlen dologtól, amit nem tud megvásárolni.

Gyakran mondják, hogy a nők gazdag férfiakat keresnek.

Nekem sosem ez volt a tapasztalatom.

A legtöbb nő nem gazdagságot keres.

Stabilitást keres.

Maga a pénz általában csak eszköz.

Étel az asztalon.

Biztonság a gyerekeknek.

Védelem azoknak, akiket szeret.

Egy nő emberekben gondolkodik.

Egy férfi gyakran vagyontárgyakban.

Ez a különbség többet magyaráz meg az emberiség történetéből, mint a legtöbb közgazdasági tankönyv.

Aztán ott a penthouse lakosztály.

A legjobb szoba.

A legfelső emelet.

Az a fajta kilátás, amelyet a sikeres embereknek élvezniük kellene.

Csak hogy Edward nem tudja élvezni.

Tériszonya van.

Övé az épület legmagasabb pontja, de sosem néz ki igazán.

Sok ilyen embert ismerek.

Egész életükben másznak.

Aztán felérnek a csúcsra, és rájönnek, hogy félnek a kilátástól.

Később bevallja, hogy jólesett neki megvenni az apja cégét.

Gondolj bele ebbe a mondatba.

Egy milliárdos, aki érzelmi megnyugvást vásárol.

Egy vállalatfelvásárlást terápiaként használnak.

Sosem a cég volt a cél.

Hanem az érzés.

A mérleg egyszerűen csak a szállítóeszköz volt.

Aztán jön a kedvenc pillanatom.

A fű.

A nő arra kéri, hogy sétáljon mezítláb.

Semmi tárgyalóterem.

Semmi ügyvéd.

Semmi alku.

Csak egy férfi, aki érzi a földet a talpa alatt.

Néhány másodpercre a Wall Street főpapja újra kapcsolatba kerül valamivel, ami régebbi a pénznél.

A valósággal.

A természet sosem küld számlát.

Ezért hiányzik végül annyi sikeres embernek.

A következő ellentmondás még jobb.

Megvédi egy nő méltóságát, akit eredetileg megfizetett.

Kiáll az egyik saját üzlettársával szemben a nő becsületéért.

Az üzletember, aki abban a hitben lépett be a kapcsolatba, hogy mindennek ára van, hirtelen rájön, hogy bizonyos dolgoknak nincs.

Tisztelet.

Méltóság.

Szeretet.

Bizalom.

A piacok kiválóan árazzák a dolgokat.

Szörnyen értékelik őket.

A film itt véget érhetett volna.

A lecke már teljes volt.

De Hollywood jobban érti az emberi gyengeséget, mint a legtöbb filozófus.

A valóságból ritkán lesz kasszasiker.

A fantáziából igen.

Így hát Edward vörös rózsákkal tér vissza.

Megérkezik a limuzin.

Felerősödik a zene.

A tündérmesét pontosan menetrend szerint szállítják.

A közönség pedig abban a hitben távozik, hogy a szerelem legyőzte a pénzt.

Én nem vagyok ebben olyan biztos.

Szerintem a film azért marad életben, mert egy másik történetet mesél el.

Nem egy nő történetét, akit megment egy gazdag férfi.

Egy gazdag férfi történetét, akit megmentenek önmagától.

Oka van annak, hogy a drága öltönyös férfiak évtizedek óta szeretik ezt a filmet.

Nem azért, mert arról álmodnak, hogy meggazdagodnak.

Sokan közülük már gazdagok.

Azért nézik, mert gyanítják, hogy kell lennie valaminek a következő üzleten, a következő felvásárláson, a következő prémiumon, a következő győzelmen túl.

Folyamatosan bizonyítékot keresnek.

Sokuk számára a Pretty Woman a bizonyíték.

Egy kétórás fantázia, amely azt sugallja, hogy a szabott öltöny alatt talán még mindig ott van egy emberi lény.

Szóval mi marad, amikor leperreg a stáblista?

Nem a rózsák.

Nem a penthouse.

Nem a pénz.

Még csak nem is a szerelmi történet.

Ami marad, az egy egyszerű megfigyelés.

Minden, amit egy férfi felépít, egy nővel kezdődik valahol a háttérben.

Egy anya.

Egy nővér.

Egy feleség.

Egy lány.

Egy idegen.

És előbb-utóbb az életnek furcsa szokása, hogy visszavezeti őt ehhez az eredeti igazsághoz.

A hiba az, ha azt hiszi, hogy a nőt meg lehet venni.

Nem lehet.

Az okosabb lépés az, ha odafigyel.

És vár.

Mert a nőknek radarjuk van a különleges esetekre.

Legtöbbször jóval előbb felismerik őket, mint a férfiak.

Ferdinando Frega

BLADEFREGA

A Wall Street-saga